

Oświadczenie w sprawie projektu budowy kontenerów socjalnych

Planowana przez władze miasta Poznania i realizowana przez Zarząd Komunalnych Zasobów Lokalowych budowa kontenerów socjalnych jest przejawem polityki wykluczenia osób o najniższym statusie materialnym. Wystarczy spojrzeć na zrealizowane podobnego typu przedsięwzięcia w Polsce, aby przekonać się o ich wyjątkowo autorytarnym i dyskryminującym charakterze.

1. Ofiarami polityki budowy osiedli kontenerowych nie padają, jak się utrzymuje, jedynie tzw. „trudni lokatorzy”, ale także starcy, kobiety i dzieci należące do najuboższych warstw społecznych. Skład społeczny tego typu osiedli socjalnych jest zróżnicowany.
2. Kontenery socjalne nie są, w świetle norm budowlanych, lokalami mieszkalnymi, a jedynie pomieszczeniami o zupełnie innym przeznaczeniu technicznym. W związku z powyższym użytkowanie ich do celów mieszkalnych powoduje zagrożenia dla zdrowia i życia ich mieszkańców. Powoduje wysokie koszty eksploatacji tego typu obiektu, kiedy staje się on „mieszkaniem”, co w przypadku lokowania w nich osób o najniższych dochodach stwarza kolejne komplikacje (np. wzrost zadłużenia).
3. W kontenerach i barakach socjalnych panuje przeludnienie, choroby zakaźne i wysokie bezrobocie. Zarówno warunki techniczne jak i niskie dochody sprzyjają pojawianiu się szeregu problemów o charakterze zdrowotnym i socjalnym.
4. Bezrobocie spowodowane nie tylko specyficznym składem społecznym mieszkańców tego typu obiektów, ale także faktem, iż osiedla kontenerowe są lokowane z dala od centrum miasta i węzłów komunikacji miejskiej, co powoduje szereg utrudnień i podraża koszty dotarcia do pracy. Ma to szczególne znaczenie wobec tego, że osoby mieszkające w takich warunkach chwytają się przede wszystkim prac czasowych, najniżej płatnych, charakteryzujących się dużą zmiennością itd.
5. Mieszkańcy osiedli kontenerowych mają jednocześnie utrudniony dostęp do szeregu placówek handlowych i usług, w tym usług o charakterze publicznych (np. zdrowotnych, edukacyjnych itd.). Ma to szczególne znaczenie dla matek samotnie wychowujących dzieci, które często stanowią znaczną część mieszkańców tego typu osiedli.
6. Ogradzanie tego typu osiedli i ich nieustanny monitoring pogłębia marginalizację i alienację społeczną ich mieszkańców, budzi nieufność wśród okolicznej społeczności, naznacza i utrudnia procesy integracyjne.

Do niniejszego oświadczenie dołączamy broszurę przedstawiającą warunki życia w jednym z osiedli kontenerów socjalnych z Bydgoszczy. Została ona przygotowana z myślą przedłożenia jej Radzie Miasta Poznania. Miało to nastąpić w ramach Biennale Sztuki Współczesnej. Kanadyjska artystka Michelle Teran wystąpiła do władz z propozycją zorganizowania wystawy zdjęć, połączonej z prezentacją problemu w holu Urzędu. Odmówiono jej. Stąd dzisiejszy charakter naszej wizyty.

Uważamy za skandaliczne, że władze miasta Poznania akceptują plan budowy osiedla kontenerowego i domagamy się, aby Rada Miasta doprowadziła do porzucenia realizacji tego pomysłu. Jest on tym bardziej kuriozalny, iż równocześnie miasto wydaje setki milionów złotych na modernizację stadionu, co stanowiłoby równowartość 4000-5000 mieszkań komunalnych. Budowa kontenerowych osiedli socjalnych będzie dowodzić absolutnego ignorowania potrzeb ludzi najniżej uposażonych, w imię interesów sytego poznańskiego mieszczaństwa.

Poznań, 21.09.2010 r.

*Federacja Anarchistyczna s. Poznań
Poznańska Komisja Międzyzakładowa OZZ „Inicjatywa Pracownicza”*